

Sjælland vare byggede og bleve drevne for Private Regning, vilde man have sørget for at ordne denne Sag paa en langt mere økonomisk Maade. Ikke desto mindre anser jeg det for givet, at det er rigtigt, at Jernbanedriften naar under Statens Ledelse, og at ogsaa fremtidige Baner bør bygges for Statens Regning. Derved udjevnes nemlig de Forskjelligheder, som der kan være i de forskjellige Egne i økonomisk Henseende, og jeg tror ogsaa, at det er retfærdigt, at de udjevnes ved Statens Hjælp. Men naar dette er saa, maa jeg give den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds Ret i, at det System, som i en lang Række har været fulgt, og hvortil man nu vil føje noget Nyt, er i høj Grad farligt. Jeg tror, at det er paa Tide, at vi komme til en endelig Ordning af disse Spørgsmaal, og jeg tror, at jeg er i Forstaaelse med det ærede Flertal i Udvalget heri. Vel har Flertallet ikke udtalt, at dets Standpunkt betyder, at Bygningen af Jernbaner for Fremtiden maa ske for Statens Regning uden Tilskud af Private, men i alt Fald skal min Afstemning for Flertallets Forslag have denne Betydning. Og jeg tror som sagt, at Mindretallet, som har stillet sit Forslag, selv har nogen Betænkelighed derved, og ikke har havt tilstrækkeligt Mod til at angive, at det skal være det Beløb, som er fordret af os Syder. Jeg haaber imidlertid, at den ærede Minister er enig med i, at vi maa i en meget nær Fremtid komme til at indtage et saa fast Standpunkt, at de Private ikke skulle blive forledede til at gjøre Tilbud, som vilde være uheldige. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet har udtalt, at hvis det af mig ønskede Princip blev slaaet fast, vilde Følgen blive, at der vilde komme et Utal af Andragender om Jernbanebygninger, saa vil jeg dog troste ikke alene den ærede Ordfører for Mindretallet, men ogsaa det høie Thing med, at vi jo dog maa vide, at intet Andragende om nye Jernbaner vil bære Frugt, forinden Rigsdagen har givet sit Samtykke dertil. Jeg synes, at deri ligger en tilstrækkelig god Borgen for, at Landet ikke vil blive overløst med for dyre og unyttige Jernbaner. Endvidere skal jeg udtale min Tilslutning til den ærede Landsthingsmand for 8de Kreds med Hensyn til den Henstilling, han gjorde til den høitærede

Judenrigsminister om en mere retfærdig Fordeling af Expropriationsudgifterne. Endelig skal jeg nævne, at jeg i alt Fald dybt føler Savnet af, at det høie Udvalg ikke, samtidig med at det har fremmet Forslaget om Bygningen af en Jernbane her paa Sjælland, i det Mindste har taget en Beslutning, der kunde komme til Thingets Kundskab i Form af en Betænkning om, hvorledes det stiller sig til det samtidig med dette forelagte Jernbaneforslag for Sjællands Vedkommende. Jeg vilde have sat Pris paa, om disse to Love vare komne til at følges ad ved Behandlingen her i denne Sal, da jeg haaber, at det dybeste Jernbaneforslag vil blive behandlet efter Fortjeneste, og at det vil nyde den samme velvillige Modtagelse, som Jernbaneforslaget for Sjællands Vedkommende har nydt.

Snel: Naar det ærede Medlem synes at antage, at det var en temmelig løs Maade, hvorpaa Mindretallet var kommet til at nævne netop den Sum, som vi have nævnt som Bidraget, forholder det sig ikke saa, thi denne Sum er i Virkeligheden for de $1\frac{3}{4}$ Mil, der bygges mere, affurat den samme som den, der blev givet som Bidrag til Odense—Bogensø Banen nemlig 90,000 Kr. Man stille det op paa den ene Maade eller paa den anden Maade, Resultatet er jo dog det, at der til den $1\frac{3}{4}$ Mil, som Banen bliver længere end efter Regjeringens Forslag, forlanges 90,000 Kr. pr. Banemil, hvilket er udtrykt i Tallet 25,000 Kr. pr. løbende Mil. Jeg skal tillade mig yderligere at slaa fast, at der synes at være fuldstændig Uoverensstemmelse mellem dem, der forrige Gang stemte for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, thi det ærede Medlem slog udtrykkelig fast, at han stemte i det Haab, at der derefter albrig vilde blive for langt Tilskud til Baneanlæg, og jeg føler mig overbevist om, at den Del af Landsthingets Flertal, som var med til at staffe Lovforslaget den Form, det nu har, paa det Bestemteste vilde vægre sig ved at være med til at bygge nogen som helst Bane, blandt andet ogsaa Løgstør—Hobro Banen, hvis der ikke blev givet Statstilskud. Her er en principiel Forskel, som jeg ønsker at hende de Herrers Opmærksomhed paa, det er denne principielle Opfattelse, jeg frygter for